

[Ole Donner]

bage senere, men først efter, at udlandet har brugt danske myndigheders retsinstanter til at fastfryse og beslaglægge alt, hvad den i Danmark boende udlænding ejer og har. Det er i den forbindelse en meget ringe trøst, når skatteministeren i sit svar på et spørgsmål siger: »Hvorvidt der kan anlægges sag i udlandet mod de derværende skattemyndigheder, må afgøres efter det pågældende udlands procesregel.« Reglerne er i mange lande så stive, at det ikke nytter noget at starte en retssag. F.eks. i Tyrkiet bliver folk, der fører sag mod statslige myndigheder, sendt i fængsel og udsat for mange andre gruelige ting.

Derfor er det glædeligt ud fra Fremskridtspartiets synspunkt, at Storbritannien og Irland klart afviser og modsætter sig lov om gensidig administrativ bistand i sager om direkte og indirekte skatter mellem stater. Fremskridtspartiet kan ikke støtte forslaget, og vi vil stemme imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-9

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatlove. (Nedsættelse af virksomhedsskatteprocenten m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 19/12 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Jeg tror, de fleste er opmærksomme på, at omdrejningspunktet for den skattespekulation, som desværre er i meget kraftig vækst i øjeblikket, er spændet imellem de forskellige skatteprocenter og ikke mindst spændet imellem selskabs- og virksomhedsskatten og personbeskatningen og kapitalafkastbeskatningen.

Derfor kan man også med rette spørge om målet, hvorfor vi med dette lovforslag skal medvirke til yderligere at udvide det spænd, når virksomhedsskatteprocenten bliver nedsat fra 38 til 34. Det er en følge af den finanslovtale, der blev indgået. Det er en følge af, at vi forsøger at få omlagt vores selskabsskat til en samtidighedsskat, og at vi for ikke at gennemføre skærper der får en procent på 34. Og da vi har det princip, at vi forsøger at have en virksomhedsbeskatningsprocent og en selskabsbeskatningsprocent, der er identiske, er dette en konsekvensændring, kan man sige, i forhold til det, der er besluttet på selskabsskatteområdet.

Når Socialdemokratiet kan tilslutte sig dette forslag på trods af, at vi for et år siden stemte imod, at virksomhedsskatten blev nedsat fra 50 til 38 pct., er forklaringen, at hvis man gennemgår det udvalgsarbejde, som blev gennemført dengang, vil man se, at vi dokumenterede – endda fik ministerens stempel på undervejs i arbejdet – at netop den nedsættelse ville give nogle kolossale spekulationsmuligheder. De, der interesserer sig for det, vil kunne gå udvalgsakterne fra sidste år igennem og få dokumenteret, at det, jeg her siger, rent faktisk var tilfældet. Derfor stemte vi imod. Når vi kan stemme for det foreliggende lovforslag, er det, fordi det er en del af aftalen fra finansloven, at vi samtidig får fjernet de væsentligste omdrejningspunkter for den spekulation, som blev muliggjort med nedsættelsen sidste år, og som blev afdækket under udvalgsarbejdet.

Af de tre områder, som det indgår i aftalen at der skal gøres noget ved, er de to indeholdt i det foreliggende lovforslag. For det første bliver det, man kalder nettometoden, og som vel har været det væsentligste omdrejningspunkt for spekulationen, afskaffet. Jeg skal ikke her gå ind i den indviklede teknik. For det andet fjernes muligheden for, at man i forbindelse med skattefri virksomhedsomdannelse vil kunne tage investeringsfondshenlæggelser ubeskattede med over i en selskabskonstruktion.

[Stavad]

Det tredje er, at man skal foretage en nøje vurdering af – og det vender vi tilbage til senere – hvilke aktiver og passiver man kan holde uden for en skattefri virksomhedsomdannelse. Det er vores opfattelse, at vi dermed har fat i så væsentlige punkter til imødegåelse af spekulation, at vedtagelsen af den 34 pct.s virksomhedsskat vil være et meget stort fremskridt i den retning.

Jeg har godt set, at der er meget stilfærdige bemærkninger fra skatteministerens og hans departements hånd om, hvad konsekvensen er af de ændringer, vi foretager, og som jeg ridsede op. Det forstår jeg godt, når vi ser på de udtalelser, der faldt under behandlingen af lovforslaget, da vi nedsatte virksomhedsskatteprocenten til 38. Ikke desto mindre må jeg sige, at hvis vi forholder os til den virkelige verden, er konsekvensen af disse lovforslag ikke et provenutab, men en provenugevinst – i og med, at vi som sagt får fjernet de væsentligste omdrejningspunkter for spekulation i relation til virksomhedsskatten.

Til slut vil jeg gerne sige, at der er jo ingen, der vil påstå, at dette indebærer nogen forenklinger af vores virksomhedskattelov. Derfor vil jeg også sige, at jeg tror, vi står med den forholdsvis bundne opgave inden for en kortere periode at få taget denne lovgivning op til revision og finde ud af, hvordan vi kan gøre den enklere, så den også er til at håndtere og praktisere ude i det omgivende samfund, og således at vi forsøger at få de erfaringer, vi har gjort siden 1987, omsat til en lovgivning, der er enklere, og som man kan forholde sig til i de virksomheder, som benytter sig af virksomhedsskatteordningen.

Med disse bemærkninger skal jeg give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde, således at vi kan få vedtaget dette lovforslag i nogenlunde den skikkelse, som skatteministeren her har fremsat det i.

Aagaard (KF):

Som det allerede er nævnt, er dette lovforslag led i den finanslovaftale for 1992, som seks partier indgik.

I Det Konservative Folkeparti ser vi særdeles positivt på denne sænkning af virksomhedsskatten fra de 38 til 34 pct., idet der samtidig er en intention om at tilstræbe en samtidighedsskat. Vi mener, det er et godt signal, som

også er økonomisk ansvarligt som følge af de seneste års stramme og ansvarsbevidste økonomiske politik.

Vi må jo selvfølgelig erkende, at det har størst betydning for de virksomheder, som tjener penge og derigennem betaler skat, men øvrige virksomheder, herunder de nyetablerede, nyder jo godt af den lave inflation, den faste valutakurs og den forholdsvis lave rente, forhold, som vel tilsammen må siges at have skabt et af de mest attraktive erhvervsklimaer i Europa. Det er et klima, vi fra konservativ side løbende er parate til ikke blot at vedligeholde, men også fortsat at tilstræbe forbedringer af.

Den anden del af aftalen, ophævelsen af den såkaldte nettometode i virksomhedsordningen og ophævelsen af adgangen til at overføre ubenyttede investeringsfondshenlæggelser, ser vi som en forenkling af en i øvrigt stadig mere anvendt virksomhedsskatteordning, som med disse ændringer vel gennemført må siges at være mindre kompliceret. Vi erkender, at der fortsat er behov for at se på denne lidt komplicerede virksomhedsordning, som vi gerne tilstræber yderligere forenklinger af. Men alt i alt føler vi, at der, som også hr. Stavad nævnte, med dette lovforslag er sket en vis begrænsning af spekulationsmulighederne.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig behandling.

Svend Aage Jensby (V):

Det lovforslag, vi her behandler, nr. L 170, er en konsekvens af finanslovaftalen, og derfor skal jeg ikke komme med så mange bemærkninger.

Hovedelementet i lovforslaget er, at virksomhedsskatten skal nedsættes, man kan sige endnu en gang, for det er glædeligvis sket nogle gange nu, denne gang fra 38 til 34 pct. Det synes vi i Venstre er fint. Det gør, at man i endnu højere grad kan føle det attraktivt at foretage opsparing i virksomheden til den lavere virksomhedsbeskatning.

Samtidig lægges der i lovforslaget op til en – kan man vel sige – stramning af virksomhedsskatteoven på tre punkter: Nettometoden afskaffes, muligheden for at omdanne en personligt drevet virksomhed til et selskab efter virksomhedsomdannelsesloven og overføre uudnyttede investeringsfondshenlæggelser ophæves, og endelig sker der en stramning af beskat-

[Svend Aage Jensby]

ningen i forbindelse med, at overskud oparbejdet under virksomhedsskatteordningen overføres til et selskab i forbindelse med virksomhedsomdannelse.

Jeg mener, at det store spænd, der er – som også fremhævet af hr. Stavvad – mellem virksomhedsskatten og personbeskatningen, gør det nødvendigt og rimeligt at foretage de tre opstramninger, der her er tale om. Dem kan Venstre støtte ud fra den holdning, at det, der er tale om, er, at det skal være muligt under virksomhedsskatteordningen at foretage reel, og jeg siger reel, opsparing. Det giver loven fortsat mulighed for og – som jeg startede med at sige – herefter endnu bedre mulighed; derfor kan vi støtte lovforslaget.

Jes Lunde (SF):

Lovforslaget indeholder flere ting. Det er rigtigt, at der er nogle stramninger i det. Netto-metoden, der ophæves, og en stramning af retten til at overføre ubenyttede investeringsfunds kan vi støtte. Der er også lagt op til, at man vil undersøge manipulationerne ved overførsel af finansielle aktiver i forbindelse med skattefri virksomhedsomdannelse. Vi undrer os sådan set over, at der er brug for undersøgelser. Hvorfor stopper man ikke bare det hul, som vi alle sammen kan se er der, med det samme?

Selve det at nedsætte virksomhedsskatteprocenten hænger sammen med, at man vil nedsætte selskabsskatten. Der er en vis logik i at have den samme procentsats for virksomhedsskatter og selskabsskatter, men selve det at nedsætte skatterne fra 38 pct. til 34 pct. tror vi ikke på er provenuneutralt. Det vil jeg uddybe nærmere, når vi kommer til det næste lovforslag, for det er det, der specifikt handler om selskabsskatten, og derfor er det vist mest korrekt i forhold til dagsordenen at tage diskussionen, når vi kommer til den sag.

Derudover er der det aspekt i dette, at jeg tror, at statens provenu vil smuldre yderligere. Det er sådan, at når man nedsætter skatten, venter folk med at betale, og det betyder, at det provenu, som staten skulle forvente at have fået ind i skat i 1991, tror jeg vil smuldre, fordi man flygter over i de kommende skatteår.

Der ligger yderligere dette i lovforslaget her, at man nedsætter kulbrinteskatten noget. Der-til kan man sige, at så længe beregningsmeto-

den er, som den er, er det ikke noget, der får konsekvenser, for der vil alligevel aldrig nogen sinde blive betalt skat, før vi får lavet om på beregningsgrundlaget, så det synes vi man burde kigge på i stedet.

Resten af mine bemærkninger vil jeg som sagt gemme til næste lovforslag, som handler om selve selskabsskatten.

Ole Donner (FP):

Skatteministerens forslag til lov om nedsættelse af virksomhedsskatteprocenten er Fremskridtspartiet positivt over for. Vi har den holdning, at jo mere man kan lette erhvervslivet, jo bedre er det, og vi konstaterer med tilfredshed, at skatteprocenten nu for anden gang inden for kort tid bliver nedsat for erhvervsvirksomheder.

Men vi må påpege over for ministeren, at det er af stor betydning, at man også snart begynder at se på den personlige skatteprocent, ikke mindst fordi der nu bliver et stort incitament til at spekulere i den lavere virksomhedsbeskatning. De personer, der har mulighed for at lette en skattebyrde fra 68 pct. til 38 pct., vil naturligvis forsøge at finde alle mulige smut-huller.

Afskaffelsen af den såkaldte nettometode er vel en naturlig konsekvens, således at man kan sidestille personer i virksomhedsskatteordningen med hovedaktionærer, men det er et af de punkter, Fremskridtspartiet vil stille nogle spørgsmål om under udvalgsarbejdet.

Men vi er altså positive over for skatteministerens forslag.

Bente Juncker (CD):

Dette er et led i forliget omkring finansloven, og jeg skal sige, at CD kan stemme for lovforslaget.

Jeg har bemærket de tre stramninger, der er heri, og jeg bemærkede også, hvordan den socialdemokratiske ordfører fik svunget sig op til at forklare, hvordan man kunne stemme imod de 38 pct. og så stemme for dette her. Jeg vil gerne sige, at vi jo er klar over, hvem der er skyld i, at der bliver ryddet op i det hele herinde. Men CD stemmer for lovforslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan på Det Radikale Venstres vegne tilsige støtte til lovforslaget, som jo er en del af finanslovaftalerne.

Kofod-Svendsen (KRF):

Også jeg kan fatte mig i korthed, og selvfølgelig kan vi støtte dette lovforslag, som er en del af finanslovforliget. Under finanslovforhandlingerne drøftede vi mere detaljeret, hvordan vi kunne komme med nogle vækstfremmeinitiativer på skatteområdet. Hvad angår nedsættelsen af virksomhedsskatteprocenten fra 38 til 34, har vi tidligere argumenteret for, at vi skulle længere ned end de 38 pct., så vi er glade for, at det sker nu.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse, som lovforslaget har fået. Rækkefølgen er jo den, at under finanslovforhandlingerne blev det drøftet, hvad der kunne gøres for at forebygge, at restancer på skatte- og afgiftsområdet opstår.

Et af forslagene til at forebygge restancer er at fremrykke indbetalingen af selskabsskat i aktie- og anpartsselskaber. For at undgå, at en sådan fremrykning af indbetaling af selskabsskatter skulle medføre merbelastning af selskabssektoren skattemæssigt, blev det samtidig foreslået, at selskabsskatteprocenten skulle sænkes fra 38 til 34. Det ville lige nøjagtigt neutralisere den likviditetsafkortning, der ville indtræffe ved at fremskynde indbetalingen af selskabsskatter. Men når selskabsskatteprocenten skal sættes ned til 34, er det logisk og rigtigt, at også virksomhedsskatteprocenten bliver sat ned til 34. Det er lige nøjagtigt, hvad der er indholdet i dette lovforslag, og det er meget tilfredsstillende, at det har fået en så bred positiv modtagelse.

Nu noterede jeg mig selvfølgelig godt hr. Stavads betragtninger, hvor hovedvægten var lagt på de forslag, der går ud på at stramme nogle af reglerne op vedrørende virksomhedsskatteordningen. Og ligesom fru Bente Juncker vil jeg da gerne udtale min forståelse for, at hr. Stavad har følt et særligt behov for at fremhæve de dele af forslaget som begrundelse for Socialdemokratiets glædelige tilslutning til at sænke virksomhedsskattesatsen til 34 pct.

Jeg skal så gerne føje til, at jeg også selv synes, at præciseringerne og opstramningerne af reglerne på et par områder vedrørende virksomhedsskatteordningen er velbegrundede, ikke mindst i lyset af det spænd, der er mellem personskatteprocenterne og virksomhedsskat-

teprocenten. Men når hr. Stavad siger, at de opstramninger af reglerne vedrørende virksomhedsordninger, der er knyttet til den lavere skattesats, medfører betydelige merprovenuer, må jeg nok korrigere hr. Stavad. Det umiddelbare provenutab for staten ved at nedsætte virksomhedsskatten til 34 pct. skønnes at udgøre ca. 120 mio. kr. årligt. Nu er virksomhedsskatten jo en acontoskat, og derfor kan man sige, at nedsættelsen ikke indebærer et egentligt provenutab, men en forøgelse af skatteudskydelsen og dermed et rentetab for statskassen og altså en likviditetsfordel for virksomhederne.

Så er der ophævelsen af nettometoden, altså en af de opstramninger, som hr. Stavad lagde så megen vægt på. Nettometoden indebærer jo, at virksomhedsejeren midlertidigt kan låne beløb i virksomhedsdelen, uden at der sker en egentlig hævning. Til gengæld skal der beregnes rentekorrektion, som om lånet løber et helt år. Jeg vil gerne sige til hr. Stavad, at ophævelsen af nettometoden ikke skønnes at medføre forøgede hævninger til midlertidige private likviditetsbehov, da disse med fordel kan klares ved privat låntagning. Da rentekorrektionen på den ene side beregnes på helårsbasis, men på den anden side med en lidt lavere rente end bankernes udlånsrente, skønnes de provenuemæssige konsekvenser af en ophævelse af nettometoden at være begrænsede, og det samme gælder forslaget om stop for overførsel af investeringsfordelshenlæggelser ved virksomhedsomdannelser.

Alt i alt vil jeg også sige, at de administrative konsekvenser af forslaget er særdeles begrænsede, men det er en naturlig anledning for mig til at tilslutte mig hr. Stavads ønske om, at der findes en god lejlighed til at lave en forenkling af virksomhedsskatteordningen; heri er jeg fuldstændig enig med hr. Stavad. Jeg har selv gentagne gange slået til lyd for, at vi burde have en forenkling af virksomhedsskatteordningen, men jeg vil samtidig sige til hr. Stavad, at når jeg siger: en god lejlighed – jeg kunne sige en god stund – til at ordne en sådan sag, så mener jeg hermed en situation, hvor der er politisk forståelse for, at forenklingshensynet så må være det, der vejer tungest, og at der ikke må ske en forringelse af virksomhedsskatteordningen til ugunst for de virksomheder, der i dag har god nytte af virksomhedsskatteordnin-

[Skatteministeren]

gen. Hvis de to betingelser er opfyldt: at hensynet til forenkling overstiger hensynet til millimeterretfærdighed, og at hensynet til at sikre virksomhederne en fornuftig skatteordning også får lov til at veje tungt, ja, så er der en stund, hvor der er mulighed for politisk at lave en forenkling af virksomhedsskatteordningen. Jeg deler helt hr. Stavads ønske om, at en sådan situation snart måtte opstå, og jeg skal gerne tilsige regeringens klare vilje til at medvirke til en sådan forenkling. Jeg har endda selv nogle ideer til, hvordan en sådan forenkling kunne gennemføres. Og hvis det skønnes, at der er de rette politiske omstændigheder til stede for at gennemføre en reel forenkling, er der måske mulighed for i nær fremtid at lave noget sådant.

Afslutningsvis skal jeg sige, at alle selvfølgelig kan se, at når man sænker både selskabskat og virksomhedsskat til 34 pct., melder sig stærkere og stærkere behovet for, at også de personlige skatteprocenter får lov til at følge med. Det har jeg konstateret at der simpelt hen er almindelig enighed om i Folketinget, og det er også yderst tilfredsstillende. Vi ved selvfølgelig alle sammen, at der til det også er knyttet en række vanskeligheder, nemlig med at finde modellen for en sådan sænkning af de personlige marginalskatteprocenter. Men det er da i hvert fald det første vigtige fremskridt, at der er en så bred erkendelse af, at det må være en naturlig følge af de lavere erhvervsskattesatser.

Stavad (S):

Som der står skrevet: Viljen ser Vorherre på. Den er åbenbart til stede, når det gælder om at få symmetri mellem selskabs-/virksomhedsbeskatningsprocenten og personbeskatningsprocenten. Vi har et lille fælles problem, nemlig at det koster ca. 70 mia. kr., og det er jo alligevel en slags penge. Det hul kan vi ikke bare dække med viljen, det kræver altså også lidt kontanter. Så med det udgangspunkt kan vi prøve at se, hvad der kommer ud af det arbejde, der er sat i gang andetsteds.

Jeg har lige et par bemærkninger til ministerens replik. Når ministeren kommenterer nettometoden og alene forholder sig til den problemstilling, at man »låner« et beløb i virksomhedsordningen inden for et år, for derefter at betale det tilbage og få rentekorrektion, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det absolut

ikke er det, der har gjort, at vi synes, det har været væsentligt at få taget fat på den sag. Hvis det var det eneste, den ordning kunne anvendes til, synes jeg egentlig, vi skulle have bibeholdt den.

Nej, problemet opstår, når man ved at flytte ud og ind af virksomhedsskatteordningen med aktiver og passiver permanent kan spare en beskatning, samtidig med at man får pengene ud til forbrug. Og i og med, at skatteministeren aldrig rigtig har villet erkende den problemstilling, uanset at han har blåstemplet arrangementet under behandlingen for et år siden, er det klart, at ministeren også kommer frem til, at der ikke er meget prøvenu i det. Men jeg vil anbefale ministeren at læse lidt tilbage på, hvad det er for en konstruktion, han selv har sagt er acceptabel.

I parentes kan man måske også lige sige, at vi efterfølgende i Ligningsrådet ved de bindende forhåndsbeskeder, vi har måttet afgive dér, har set, at det altså også anvendes i det praktiske og pulserende liv uden for dette hus. Det er altså ikke bare teori, men noget, som faktisk ligger som modeller rundt omkring på revisionskontorerne.

Om forenkling skal jeg sige til ministeren, at vi er meget optaget af en forenkling, men hvis det er sådan, at forenklingen skal have den overskrift, at den åbner for massive nye spekulationsmuligheder i virksomhedsskatteordningen, så står vi af. Vi har måske indimellem oplevet, at skatteministerens grænse for, hvad der er acceptabelt som åbning for ny spekulation, med den begrundelse, at det er forenkling, nok ligger et andet sted end min og Socialdemokratiets grænse. Men ikke desto mindre mener jeg, at der er nogle muligheder for at gennemføre nogle ordentlige forenklinger i virksomhedsskatteoven, også uden at vi nødvendigvis begynder at åbne for nye spekulationsmuligheder. Så jeg opfatter skatteministerens svar på den bemærkning, jeg havde i mit første indlæg, sådan, at det nok er en sag, vi i fællesskab bør se på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-
teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod det-
te forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 213:

*Forslag til lov om ændring af forskellige skat-
telove. (Acontoskat for selskaber m.v.).*

Af skatteministeren (Thor Pedersen, fg.).
(Fremsat 29/1 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det lovforslag, vi nu tager fat på at behan-
de, er et led i aftalen om finansloven for 1992
vedrørende en effektiviseret restanceinddrivel-
se. I virkeligheden kan man sige, at dette lov-
forslag måske burde have været behandlet før
det, vi netop har afsluttet behandlingen af,
men sådan har man altså ikke valgt at priorite-
re behandlingen af sagerne her i Folketinget.
Og det lykkedes da også at komme igennem
den anden førstebehandling, selv om vi ikke
havde behandlet dette lovforslag.

Indholdet i denne lovgivning er at lade sel-
skaber og tilsvarende strukturer betale en
acontoskat og nedsætte skatten med den rente-
gevinst, der følger af fremrykningen af beta-
lingstidspunktet for selskabsskatten. Rentege-
vinsten er sat til 11,34 pct. for en fremrykning
fra 1. november i gennemsnit til 1. juli året ef-
ter, og herved bliver det muligt at sænke sel-
skabsskatten fra de 38 pct. til de 34, vi også
hørte om under den forrige sag, vi behandlede
her i Tinget.

Vi kan fra Socialdemokratiets side støtte for-
slaget. Vi er inde i en samtidighedsskat; det er
et led i de forslag, vi bragte på bordet under
finanslovforhandlingerne om at forbedre ind-
drivelsen af restancer – her begrænse, at der
opstår restancer – sådan at det meget store be-
løb, det offentlige har udestående, kan betales
tidligere og forhåbentlig også i større omfang,

end vi ellers har oplevet. Det er glædeligt, at
regeringen har taget det til sig, at det blev posi-
tivt modtaget under finanslovforhandlingerne.

Hvad dette lovforslag angår, vil vi se nærme-
re på en række af overgangsordningerne. Der
er elementer i det, der måske kan forekomme
lidt uklare, og der er en række bestemmelser,
der kan være meget god grund til at overveje
nærmere, f.eks. om det er rimeligt, at man kun
skal betale en acontoskat på 50 pct. af det, der
er indbetalt de foregående tre år i selskabsskat.

Al den slags vil vi se på under udvalgsbe-
handlingen, men over for intentionerne i lov-
forslaget, der jo som sagt er affødt af vores eget
forslag under finanslovforhandlingerne, er vi
meget positivt indstillet.

Aagaard (KF):

Som det allerede er nævnt, er dette forslag jo
et led i finanslovaftalen for 1992, og jeg skal
ikke her gennemgå det nærmere i detaljer og
kan i øvrigt henvide til de generelle bemærk-
ninger, jeg gjorde under behandlingen af lov-
forslag nr. L 170. Det, der er tale om her, er jo
en acontoskatteordning, og vi er særdeles til-
fredse med, at det er en frivillig ordning for
allerede etablerede selskaber, og kan altså
også give tilslutning til det obligatoriske, der lig-
ger i forslaget for selskaber, som etablerer sig
nu og fremover.

Vi føler også, at det, der lægges op til i for-
slaget om den midlertidige ordning for 1992, er
glimrende, selv om der sikkert i mange selska-
ber vil blive gjort overvejelser med baggrund i,
at når man vælger acontoskatteordningen i
1992, er man forpligtet til at benytte ordningen
fremover.

Vi er også fra konservativ side optimistiske
med hensyn til det skøn, der foreligger over
fremrykningen af skattebetalingen fra 1993 til
1992, idet vi tror, at det let kan blive større – 4
pct. skattebesparelse er trods alt en besparelse,
man vil regne med i mange virksomheder.

Alt i alt kan vi støtte lovforslaget, og jeg skal
anbefale det til en hurtig udvalgsbehandling.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg kan gøre det kort. Lovforslagets hoved-
formål, at effektivisere restanceinddrivelser –
eller det er vel mere korrekt at sige at undgå
restancers opståen – kan vi helt tilslutte os i
Venstre. Samtidig sker der jo nemlig en ned-
sættelse af selskabsskatten til 34 pct.